

Nr 463.

Av herr **Sundvik**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.

I 1947 års lag om allmän sjukförsäkring stadgas i § 3 bland annat att Konungen äger att besluta om rikets indelning i centralsjukkasseområden.

I anledning härav har Kungl. Maj:t den 29 oktober 1948, efter förslag av pensionsstyrelsen, förordnat att riket fr. o. m. den dag sjukförsäkringslagen träder i kraft skall vara indelat i 39 centralsjukkasseområden. Av förteckningen över områdena framgår att nya centralsjukkassor skall inrättas för ett antal städer som deltagar i landsting och som nu utgör lokalsjukkassor.

Det huvudsakliga skälet för inrättandet av centralsjukkassor för städerna Uppsala, Linköping, Jönköping, Lund, Borås, Karlstad, Örebro och Västerås synes, enligt pensionsstyrelsen, vara att man härigenom skulle kunna undvika de organisatoriska svårigheter och det dubbelarbete som är ofrånkomligt då två fristående juridiska personer skall vara bärare av försäkringen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 178/1953 har föredragande departementschefen uttalat sig för att den tidigare lagfästa organisationen bör bestå och handhava den samordnade sjuk- och yrkesskadeförsäkringen och fortsätter (s. 137):

”Härom vill jag nämna att efter år 1946 under pensionsstyrelsens överinseende ett betydande rationaliseringsarbete genomförts med avseende å denna organisation. Därigenom torde de olägenheter, som organisationen med både lokal- och centralsjukkassor kan medföra, ha minskats i betydande mån. Det synes för övrigt mindre välbetänkt att vidtaga en omändring av den organisationen samtidigt med sjukförsäkringsreformens genomförande. Jag anser därför anledning saknas att i detta sammanhang närmare ingå på hithörande frågor. Skulle det emellertid sedermera visa sig att ändringar i bestämmelserna rörande den lokala administrationen bör vidtagas, torde hinder ej möta att vid lämplig tidpunkt upptaga frågan härom.”

Av departementschefens uttalande framgår dels att de skäl, som år 1948 synes ha varit avgörande för inrättande av nya centralsjukkassor för städer som nu utgör lokalsjukkassor, numera icke kan anses äga giltighet och dels att utredningen om den ändamålsenligaste organisationsreformen nu bör anstå, men att det senare kan visa sig bliva nödvändigt att verkställa en sådan utredning.

På grund härav och då erfarenheten klart ger vid handen att förvaltningskostnaderna stegrats i avsevärd omfattning inom de områden, där verksamheten, under åren efter 1948, uppdelats på flera centralsjukkassor, föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att beslutet om inrättandet av nya centralsjukkassor, i samband med sjukförsäkringslagens ikraftträdande, får anstå och att frågan härom upptages till prövning vid en senare tidpunkt och i sitt större sammanhang, då så kan anses påkallat.

I samband med frågans prövning i detta större sammanhang bör övervägas, huruvida icke den justeringen bör vidtagas i Kungl. Maj:ts beslut angående indelningen i centralsjukkasseeområden, att områdesindelningen genomgående ansluter sig till länsindelningen och att sålunda centralsjukkassor inrättas för Malmöhus län, Kristianstads län, Göteborgs och Bohus län samt Hallands län.

Stockholm den 22 april 1953.

And. Sundvik.